

The Holy See

**ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA
DO MŁODZIEŻY
Z OKAZJI 5. ROCZNICY POSYNODALNEJ ADHORTACJI APOSTOLSKIEJ
CHRISTUS VIVIT**

Drodzy młodzi,

Chrystus żyje i chce, abyście żyli! Jest to pewność, która zawsze napędza moje serce radością i która teraz przynagla mnie do napisania tego orędzia do was, w pięć lat po opublikowaniu Adhortacji apostolskiej Christus vivit, będącej owocem Zgromadzenia Synodu Biskupów, którego temat brzmiał: „Młodzi, wiara i rozeznawanie powołania”.

Chciałbym przede wszystkim, aby moje słowa ożywiły w was nadzieję. W obecnym kontekście międzynarodowym, naznaczonym jakże wieloma konfliktami, wieloma cierpieniami, mogę sobie wyobrazić, że wielu z was czuje się przygnębnymi. Dlatego pragnę podzielić się razem z wami proklamacją, która jest fundamentem nadziei dla nas i dla całej ludzkości: „Chrystus żyje!”.

Mówię to w szczególności do każdego z was: Chrystus żyje i miłuje ciebie bezgranicznie. A Jego miłość do ciebie nie jest uwarunkowana twoimi upadkami czy błędami. On, który oddał za ciebie życie, aby cię kochać, nie oczekuje na twoją doskonałość. Spójrz na Jego otwarte ramiona na krzyżu i „pozwól się zbawiać zawsze na nowo” [1], podążaj z Nim jak z przyjacielem, przyjmij Go do swojego życia i pozwól Mu dzielić radości i nadzieje, cierpienia i niepokoje twojej młodości. Zobaczysz, że twoja droga rozjaśni się, i że nawet największe ciężary staną się mniej uciążliwe, ponieważ On będzie tam, aby nieść je z tobą. Dlatego przyzywaj każdego dnia Ducha Świętego, który „sprawia, że coraz bardziej wchodzisz w serce Chrystusa, byś był zawsze coraz bardziej napełniony Jego miłością, Jego światłem i Jego mocą” [2].

Jakże bardzo pragnę, aby ta proklamacja dotarła do każdego z was i aby każdy dostrzegł ją żywą i prawdziwą w swoim życiu, i poczuł pragnienie dzielenia się nią z przyjaciółmi! Tak, ponieważ macie tę wielką misję: świadczyć wszystkim o radości, jaka wypływa z przyjaźni z Chrytusem.

Na początku mojego pontyfikatu, podczas Światowych Dni Młodzieży w Rio de Janeiro,

powiedziałem wam z mocą: róbcie raban! „*Hagan liol!*”. I dzisiaj ponownie was proszę: róbcie raban, wykrzyczcie, nie tyle waszymi głosami, ile waszym życiem i sercem, tę prawdę: Chrystus żyje! Tak, aby cały Kościół został pobudzony do powstania, do wyruszania w drogę ciągle na nowo i zanoszenia Jego proklamacji całemu światu.

W dniu 14 kwietnia będziemy obchodzili 40. rocznicę pierwszego wielkiego spotkania młodych, które w kontekście Roku Świętego Odkupienia było załącznikiem przyszłych Światowych Dni Młodzieży. Pod koniec tego jubileuszowego roku, w 1984, św. Jan Paweł II przekazał krzyż ludziom młodym powierzając im misję niesienia go po całym świecie, jako znaku i przypomnienia, że tylko w Jezusie, który umarł i zmartwychwstał, jest zbawienie i odkupienie. Jak dobrze wiecie, jest to drewniany krzyż bez Ukrzyżowanego, aby w ten sposób przypomnieć nam, że jest on przede wszystkim znakiem triumfu Zmartwychwstania, zwycięstwa życia nad śmiercią, aby powiedzieć wszystkim: „Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał” (Łk 24, 5-6). I w ten sposób kontemplujecie Jezusa: żywego i przepełnionego radością, zwycięzcę śmierci, przyjaciela, który was kocha i chce żyć pośród was [3].

Tylko w ten sposób, w świetle Jego obecności pamięć o przeszłości będzie owocna i będziecie mieli odwagę, żeby żyć teraźniejszością i stawiać czoła przyszłości z nadzieją. Będziecie mogli z wolnością podejmować historię waszych rodzin, waszych dziadków, waszych rodziców, tradycje religijne waszych krajów, aby z kolei być budowniczymi jutra, „kształtującymi” przyszłość.

Adhortacja *Christus vivit* jest owocem Kościoła, który chce iść razem i dlatego słucha, dialoguje i nieustannie rozeznaje wolę Pana. Dlatego ponad pięć lat temu, w perspektywie Synodu o młodzieży, tak wielu z was, z różnych części świata, zostało poproszonych o podzielenie się swoimi oczekiwaniami i pragnieniami. Setki ludzi młodych przybyło do Rzymu i pracowało razem przez kilka dni, zbierając pomysły do zaproponowania: dzięki ich pracy biskupi mogli poznać i zgłębić szerszą i głębszą wizję świata i Kościoła. Był to prawdziwy „eksperyment synodalny”, który przyniósł wiele owoców i który przygotował również drogę do nowego Synodu, tego, który obecnie przeżywamy, w tych latach, właśnie na temat synodalności. Jak czytamy w dokumencie końcowym z 2018 r., istotnie, „uczestnictwo młodzieży przyczyniło się do «przebudzenia» synodalności, która jest «konstytutywnym wymiarem Kościoła» [4]. A teraz, na tym nowym etapie naszej kościelnej drogi, potrzebujemy waszej kreatywności bardziej niż kiedykolwiek, aby odkrywać nowe drogi, dochowując zawsze wierności naszym korzeniom.

Drodzy młodzi, jesteście żywą nadzieją pielgrzymującego Kościoła! Dlatego dziękuję wam za waszą obecność i wkład w życie Ciała Chrystusa. I polecam wam: nigdy nie pozwólcie, aby zabrakło nam waszego dobrego zgiełku, waszej energii jak ta pochodząca z czystego i sprawnego silnika, waszego oryginalnego sposobu życia i głoszenia radości Jezusa Zmartwychwstałego! O to się modlę; i wy także, proszę, módlcie się za mnie.

Rzym, u Świętego Jana na Lateranie, dnia 25 marca 2024 roku, w Wielki Poniedziałek.

FRANCISZEK

[1] Posynod. adhort. ap. *Christus vivit*, 123.

[2] *Tamże*, 130.

[3] Por. *tamże*, 126.

[4] SYNOD BISKUPÓW, XV ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE OGÓLNE. *Młodzi, wiara i rozeznanie powołania. Dokument końcowy*, 121.
